

ಸಾರು, ಮೀನಿನ ಸಾರು ತಂದು ಅವರ ಹಸಿವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಯತ್ನ ನಡೆಸಿದರು.

ಮಕ್ಕಳು, 'ಬಾಫಾ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಅಳತೊಡಗಿದರು. ಆಯಿಷಾ ಗಂಡನ ಸುಳಿವಿಲ್ಲದೆ 'ಅಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಏನೂ ಆಗದಿರಲಿ' ಎಂದು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಬೇಡುತ್ತಾ, ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟಳು. ಮಕ್ಕಳು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ, ಸುರಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿಕೊಂಡವು. ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯಂತೂ ಮಗನ ಬರ್ಖತ್‌ಗಾಗಿ ದುವಾ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

ನೀರವ ರಾತ್ರಿ, ಸಮಯ ಜಾರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಹತ್ತಿರದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳು ಆರಿಹೋದುವು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು ಹೋದ ರಂಜಾನಿನ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾಳಿನ ರಂಜಾನ್ ಹಬ್ಬದ ಋಷಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದೇಳುತ್ತಾ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಾದ್ಯಾವುದೇ ಸಂಭ್ರಮವಿಲ್ಲದೇ ನಿಗೂಢ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ಭಯ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿ್ದರು.

ರಾತ್ರಿ ಅದೇಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಮನೆಯ ಎದುರಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸೈಕಲನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಉಸಿರು ಕಳಕೊಂಡವಳಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕುಳಿತಿ್ದ ಆಯಿಷಾ ಧಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ಸೈಕಲಿನ ಸದ್ದು ಹತ್ತಿರವಾಗ ತೊಡಗಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಸೈಕಲ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಣ್ಣೆದುರು ನಿಂತಾಗ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಯಾ ಅಲ್ಲಾಹ್, ಕೊನೆಗೂ ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ' ಎಂದು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದ ಅವಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೆಳಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಗಂಡಗ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾದವನಂತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಅಲ್ಲೇ ಮಲಗಿದ್ದ ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಎದುರು ಬಂದು ನಿಂತ ಹುಸೇನನನ್ನು ಕಂಡು ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡರು! ಮಕ್ಕಳು 'ಬಾಫಾ' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಆತುಕೊಂಡಾಗ ಅವರನ್ನು ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ.

'ನಾನು ಬದುಕಿ ಬಂದದ್ದೇ ಪವಾಡ. ಅಲ್ಲಿ ಧಕ್ಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮೀನು ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಮಾರುವ ಹಂಪನಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದಾಗಲೇ ಗಲಾಟೆ

ಪ್ರವಾಸ

ಈ ಜೀವನವೆಂಬುದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರವಾಸ ವಿರಸವಿರೆ ಬಹು ಪ್ರಯಾಸ

★ ಫಾಲನೇತ್ರ ಗಂಗಾಪ್ಪ ಸಜ್ಜನ

ಈಶ್ವರ

ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಜನವೇ ಜನ. ಎಲ್ಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಲವಾರು, ರಾಡು, ದೊಣ್ಣೆಗಳು. ಸಿಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಅಂಗಡಿ-ಮುಂಗಟ್ಟುಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದವು. ನಾನು ಭಯಗೊಂಡು ಸೈಕಲ್ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಓಡತೊಡಗಿದೆ. ಯಾರೋ ಎಸೆದ ಕಲ್ಲು ನನ್ನ ಹಣೆಗೆ ತಾಕಿತು! ರಕ್ತ ಚಿಲ್ಲೆಂದು ಚಿಮ್ಮಿತು! ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಎಂದು ಓಡತೊಡಗಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ಎಲ್ಲೋ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದ ಮಸೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೈಕಲ್ಲನ್ನು ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತೆ. ನಂತರ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಇತ್ತ ಕಡೆ ಬರುವ ಒಂದು ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೈಕಲನ್ನು ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ'

'ಅಬ್ಬಾ... ಆ ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಕಾಪಾಡಿದ!' ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಆತಂಕಗೊಂಡಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಂದು ಕೊಂಡರು.

ಅಂದು ಪೆರ್ನಾಲ್‌ನ ದಿನ. ಬಂದಿದ್ದ ಆತಂಕವೆಲ್ಲಾ ದೂರವಾಗಿ ಪೆರ್ನಾಲ್ ಹಬ್ಬದ ಋಷಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿತ್ತು. ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ಅಷ್ಟು-ಮಗ ಮಸೀದಿಯ ಕಡೆ ಧಾವಿಸಿದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆ-ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಯಿಷಾ ಕೋಳಿ ಸಾರು ಮತ್ತು ತುಪ್ಪದ ಅನ್ನದ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಳು.

ಪರಿವರ್ತನೆ

ಚಿತ್ರ: ಶಿಲ್ಪಾ ಕಬ್ಬಿಣಕಂತಿ

ಶಂಕರಣ್ಣ ಹಾಗೆ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಂಗಸು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ 'ಏನಮ್ಮಾ ಆಯ್ತು ಮಗುವಿಗೆ? ಯಾಕಾಗೆ ಅಳುತ್ತಾನೆ ಇದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆಕೆಯು 'ಸ್ವಾಮಿ, ಮಗುವಿಗೆ ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಜ್ವರ ಬಂದಿದೆ, ಔಷಧಿ ಕೊಡಿಸಲು ಸಹ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಶಂಕರಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ 'ನೋಡಮ್ಮಾ ಈ 2000 ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು ತೆಗೆದುಕೊ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ತೋರಿಸು, ಔಷಧಿ, ಹಣ್ಣು, ಹಾಲು ಮಗುವಿಗೆ ಕೊಡಿಸು, ನಂತರ ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದುಕೊಡು, ನಾನು ಇದೇ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದ. ಆಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ 'ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಬುದ್ಧಿ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ತಕ್ಷಣ ಖರ್ಚಿಸಿ' ಅಂತ ಹೊಂದಳು.

ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಆಕೆ ಬಂದು 'ಅಣ್ಣಾ, ನಿನ್ನ ದೇವರಂತೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದಿರಿ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಫೀಸ್ 200ರೂ, ಔಷಧಿ 200ರೂ, ಹಾಲು ಹಣ್ಣಿಗೆ 100 ರೂ ಆಯಿತು. ಉಳಿದ ಬಾಕಿ ಹಣ 1500 ರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರ ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರಲಿ' ಎಂದು ಬಾಯ್ತುಂಬಾ ಹರಸಿದಳು.

ಶಂಕರಣ್ಣ ಅಂದ್ಕೊಂಡ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ದೇವರು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹಾ ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದು ಅಂತ ತಾನು ನೀಡಿದ ಖೋಟಾ ನೋಟನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಇನ್ನೇಲೆ ಹೀಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡದೆ ಆದಷ್ಟು ಬಡ ಬಗ್ಗಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮನಃ ಪರಿವರ್ತಿತನಾದ.

■ ವಿ. ವಿಜಯೇಂದ್ರ ರಾವ್